

Λόγοι αναίρεσως και κύρια επιχειρήματα

Στην υπό κρίση υπόθεση, η Επιτροπή ζητεί από το Δικαστήριο να αναίρεσει την αναρσειβαλλόμενη απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου, να εκδώσει αμετάκλητη απόφαση επί της υποθέσεως, κρίνοντας ως απαράδεκτες ή και αβάσιμες τις προσφυγές ακυρώσεως στις υποθέσεις T-454/10 και T-482/11 και να καταδικάσει τους προσφεύγοντες στα δικαστικά έξοδα της πρωτόδικης διαδικασίας καθώς και στα δικαστικά έξοδα της κατ' αναίρεση δίκης.

Η υπό κρίση αίτηση αναίρεσως ασκείται στο πλαίσιο των ενδίκων διαδικασιών που κίνησαν οι προσφεύγοντες, αιτούμενοι την ακύρωση, αφενός, του άρθρου 52, παράγραφος 2α, και του παραρτήματος VIII του κανονισμού (ΕΚ) 1580/2007 της Επιτροπής και, αφετέρου, του άρθρου 50, παράγραφος 3, και του άρθρου 60, παράγραφος 7, του κανονισμού 543/2011 της Επιτροπής.

Οι προσφεύγοντες, μεταποιητές οπωροκηπευτικών προϊόντων, ισχυρίστηκαν ότι οι ανωτέρω διατάξεις επιτρέπουν την έμμεση χρηματοδότηση από την Ένωση ορισμένων δραστηριοτήτων μεταποίησης που ασκούνται από τις οργανώσεις παραγωγών.

Το Γενικό Δικαστήριο έκανε παραδεκτή την προσφυγή. Το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι η χορήγηση ενισχύσεως στις οργανώσεις παραγωγών, των οποίων τα προϊόντα στη συνέχεια μεταποιούνται είτε από αυτές τις ίδιες είτε από τρίτους για λογαριασμό τους, συνιστά χορήγηση ενισχύσεως για δραστηριότητες μεταποίησης η οποία δεν εμπίπτει στον Ενιαίο Κανονισμό ΚΟΑ⁽³⁾. Επιπλέον, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι η Επιτροπή δεν είχε δικαίωμα να χορηγήσει ενίσχυση η οποία εισάγει διάκριση εις βάρος των μεταποιητών που δεν ανήκουν σε οργανώσεις παραγωγών και προς όφελος των οργανώσεων παραγωγών στο μέτρο που πραγματοποιούν δραστηριότητες μεταποίησης.

Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι τα συμπεράσματα στα οποία κατέληξε το Γενικό Δικαστήριο είναι εσφαλμένα για τρεις λόγους.

Πρώτον, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο έσφαλε καθόσον έκρινε παραδεκτές τις προσφυγές των προσφευγόντων. Η Επιτροπή προβάλλει ότι τα εν λόγω μέτρα συνιστούν ρυθμιστικά μέτρα γενικής εφαρμογής που απαιτούν θέσπιση εκτελεστικών μέτρων από τα κράτη μέλη προκειμένου να παράγουν έννομα αποτελέσματα. Επιπλέον, η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι το Γενικό Δικαστήριο έσφαλε στο μέτρο που έκρινε ότι τα εν λόγω μέτρα αφορούν άμεσα τους αιτούντες. Με την κρίση του αυτή, το Γενικό Δικαστήριο εξομοίωσε τη θέση των αιτούντων με αυτήν των ανταγωνιστών του λήπτη κρατικής ενισχύσεως. Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι το συμπέρασμα αυτό είναι εσφαλμένο.

Επί της ουσίας της υποθέσεως, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο ερμήνευσε εσφαλμένως τις διατάξεις του Ενιαίου Κανονισμού ΚΟΑ και ειδικότερα δεν έλαβε επαρκώς υπόψη τη

διακριτική ευχέρεια την οποία παρέχει το Συμβούλιο στην Επιτροπή προκειμένου αυτή να θεσπίσει τους εκτελεστικούς κανόνες για τον Ενιαίο Κανονισμό ΚΟΑ.

Τέλος, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο ερμήνευσε εσφαλμένως την αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων όπως εφαρμόζεται σε προγράμματα για την παροχή οικονομικής ενισχύσεως στο πλαίσιο του Ενιαίου Κανονισμού ΚΟΑ.

Σε περίπτωση που το Δικαστήριο απορρίψει την αίτηση, η Επιτροπή ζητεί από το Δικαστήριο να ασκήσει τη διακριτική ευχέρεια που του παρέχει το άρθρο 264 ΣΛΕΕ, προκειμένου να αναστείλει τα αποτελέσματα της αποφάσεώς του μέχρι την 15η Οκτωβρίου του έτους εκδόσεως της αποφάσεως αυτής. Η Επιτροπή ζητεί την αναστολή προκειμένου να διασφαλίσει ότι τα αποτελέσματα της αποφάσεως θα εφαρμοστούν κατά τον ίδιο τρόπο σε όλες τις οργανώσεις παραγωγών και δεν θα έχουν δυσανάλογα δυσμενείς συνέπειες για τις οργανώσεις αυτές.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 1580/2007 της Επιτροπής, της 21ης Δεκεμβρίου 2007, για τη θέσπιση κανόνων εφαρμογής των κανονισμών (ΕΚ) 2200/96, (ΕΚ) 2201/96 και (ΕΚ) 1182/2007 του Συμβουλίου στον τομέα των οπωροκηπευτικών (ΕΕ L 350, σ. 1).

(²) Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 543/2011 της Επιτροπής, της 7ης Ιουνίου 2011, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 1234/2007 του Συμβουλίου όσον αφορά τους τομείς των οπωροκηπευτικών και των μεταποιημένων οπωροκηπευτικών (ΕΕ L 157, σ. 1).

(³) Κανονισμός (ΕΚ) 1234/2007 του Συμβουλίου, της 22ας Οκτωβρίου 2007, για τη θέσπιση κοινής οργάνωσης των γεωργικών αγορών και ειδικών διατάξεων για ορισμένα γεωργικά προϊόντα (Ενιαίος κανονισμός ΚΟΑ) (ΕΕ L 299, σ.1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Bundesgerichtshof (Γερμανία) στις 19 Αυγούστου 2013 — Andreas Grund, ως σύνδικος πτώχευσης της SR-Tronic GmbH κ.λπ. κατά Nintendo Co. Ltd und Nintendo of America Inc.

(Υπόθεση C-458/13)

(2013/C 344/74)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesgerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εναγόμενοι και αναρσειόντες: Andreas Grund, ως σύνδικος πτώχευσης της SR-Tronic GmbH, Jürgen Reiser, Dirk Seidler

Ενάγουσες και αναρσειβλητες: Nintendo Co. Ltd, Nintendo of America Inc.

Προδικαστικό ερώτημα

Αντιβαίνει στο άρθρο 1, παράγραφος 2, στοιχείο α', της οδηγίας 2001/29/EK ⁽¹⁾ η εφαρμογή διατάξεως με την οποία έχει μεταφερθεί στην εσωτερική έννομη τάξη το άρθρο 6, παράγραφος 2, της οδηγίας 2001/29/EK [εν προκειμένω της διατάξεως του άρθρου 95α, παράγραφος 3, του UrhG (γερμανικού ομοσπονδιακού νόμου περί πνευματικής ιδιοκτησίας και συγγενικών δικαιωμάτων)], όταν το επίμαχο τεχνολογικό μέτρο προστατεύει όχι μόνο έργα ή λοιπά προστατευόμενα αντικείμενα, αλλά συγχρόνως και προγράμματα ηλεκτρονικού υπολογιστή;

(¹) Οδηγία 2001/29/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2001, για την εναρμόνιση ορισμένων πτυχών του δικαιώματος του δημιουργού και συγγενικών δικαιωμάτων στην κοινωνία της πληροφορίας (ΕΕ L 167, σ. 10).

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Najvyšší súd Slovenskej republiky (Σλοβακία) στις 19 Αυγούστου 2013 — Milica Široká κατά Úrad verejného zdravotníctva Slovenskej republiky

(Υπόθεση C-459/13)

(2013/C 344/75)

Γλώσσα διαδικασίας: η σλοβακική

Αιτούν δικαστήριο

Najvyšší súd Slovenskej republiky

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εφεσείουσα: Milica Široká

Εφεσίβλητος: Úrad verejného zdravotníctva Slovenskej republiky

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 35 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, υπό το πνεύμα της ευρωπαϊκής νομικής παραδόσεως, την έννοια ότι κάθε δικαιούχος δικαιώματος απονεμόμενου από το άρθρο αυτό μπορεί να επιλέξει αν θα έχει ή όχι πρόσβαση στην πρόληψη σε θέματα υγείας και στην ιατρική περίθαλψη, ανεξαρτήτως των προϋποθέσεων που τάσσουν οι νομοθεσίες και οι εθνικές πρακτικές, ή αν, αντιθέτως, το δημόσιο συμφέρον της διασφαλίσεως υψηλού επιπέδου προστασίας της υγείας των ευρωπαίων πολιτών δεν παρέχει στον πολίτη την εν λόγω επιλογή;
- 2) Έχει το άρθρο 168 της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και δη οι παράγραφοι 1 και 4, στοιχείο γ', την έννοια ότι ο επιδιωκόμενος από την Ένωση σκοπός που συνίσταται ειδικότερα στην πρόληψη της ανθρώπινης ασθένειας σε όλες τις μορφές της και της αποτροπής των πηγών κινδύνου για τη σωματική και ψυχική υγεία δεν επιτρέπει στον ευρωπαίο πολίτη να αρνηθεί τον καλούμενο υποχρεωτικό εμβολιασμό, καθόσον με τη συμπεριφορά αυτή συνιστά απειλή για τη δημόσια υγεία;

- 3) Υπερτερεί η γονική μέριμνα, υπό την έννοια του άρθρου 33 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, σε συνδυασμό με το άρθρο 6, παράγραφος 3, της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, το οποίο αφορά ειδικότερα την εναρμόνιση των κοινών συνταγματικών παραδόσεων, έναντι του γενικού συμφέροντος της προστασίας της υγείας, καθώς είναι υπέρτερης σημασίας η φροντίδα των ανηλικών τέκνων από τους γονείς τους;

Αίτηση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Consiglio di Stato (Ιταλία) στις 23 Αυγούστου 2013 — Stanley International Betting Ltd και Stanleybet Malta Ltd κατά Ministero dell'Economia e delle Finanze και Agenzia delle Dogane e dei Monopoli di Stato

(Υπόθεση C-463/13)

(2013/C 344/76)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Consiglio di Stato

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούσες: Stanley International Betting Ltd και Stanleybet Malta Ltd

Εφεσίβλητοι: Ministero dell'Economia e delle Finanze και Agenzia delle Dogane e dei Monopoli di Stato

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει τα άρθρα 49 επ. και 56 επ. ΣΛΕΕ, καθώς και οι αρχές τις οποίες έχει θέσει το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης με την απόφαση της 16ης Φεβρουαρίου 2012 [C-72/10 και C-77/10], να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι απαγορεύουν την προκήρυξη διαγωνισμού για την ανάθεση συμβάσεων παραχωρήσεως διάρκειας μικρότερης από τη διάρκεια των συμβάσεων που είχαν ανατεθεί κατά το παρελθόν, εφόσον ο διαγωνισμός προκηρύσσεται προκειμένου να θεραπευθούν οι συνέπειες που προκλήθηκαν από τον παράνομο αποκλεισμό ορισμένων επιχειρήσεων από τους διαγωνισμούς;
- 2) Πρέπει τα άρθρα 49 επ. και 56 επ. ΣΛΕΕ, καθώς και οι αρχές τις οποίες έχει θέσει το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης με την προαναφερθείσα απόφαση της 16ης Φεβρουαρίου 2012 [C-72/10 και C-77/10], να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι δεν επιτρέπουν να χρησιμοποιηθεί η απαίτηση αναδιοργανώσεως του συστήματος μέσω χρονικής ευθυγραμμίσεως της λήξεως των συμβάσεων παραχωρήσεως ως κατάλληλη αιτιολογία για την περιορισμένη διάρκεια των συμβάσεων παραχωρήσεως που προκηρύσσονται σε σχέση με τη διάρκεια των συμβάσεων που είχαν ανατεθεί κατά το παρελθόν;